



מ"ת (נצרת) 28151-11-17 - מדינת ישראל נ' אימן סלהב

מ"ת (נצרת) 28151-11-17 - מדינת ישראל נ' אימן סלהב ואח'מחוזי נצרת

מ"ת (נצרת) 28151-11-17

מ"ת (נצרת) 28145-11-17

מדינת ישראל

נגד

1. אימן סלהב (עציר)

2. סעד פריד אחמד אבו ורדה (עציר)

3. אחמד אדיב חסן (אסיר)

בית המשפט המחוזי בנצרת

[22.11.2017]

בפני כב' השופט זיאד הווארי, סגן נשיא

בשם המבקשת - עו"ד מורן פוגל

בשם המשיב 2 - עו"ד נמיר אדלבי

החלטה בעניינו של המשיב 2

1. נגד המשיב הוגש לבית משפט זה כתב אישום בת"פ 28126-11-17 אשר מייחס לו ביצוע עבירות הבאות:

א. איסור הלבנת הון- עבירה לפי סעיף 3(ב) + 9(ב) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000.

ב. ניסיון לאיסור פעולה ברכוש- עבירה לפי סעיף 32(3) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 + סעיף 25 לחוק

העונשין, התשל"ז-1977.

ג. שהייה בלתי חוקית- עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

עפ"י כתב האישום בתמצית, נכנס המשיב לתחומי מדינת ישראל בשנת 2011, בהיתר שתוקפו יום אחד, והמשיך

לשהות בה שלא כדין עד למעצרו ביום 18.10.17.

במהלך שהותו בישראל עבד המשיב, השתכר והעביר כספים למשפחתו בעזה בדרכים שונות. במהלך חודש 10/17

התקשר אל המשיב אחיו- תושב רצועת עזה ואמר לו כי מצא דרך להעברת הכספים לפיה המשיב יעביר כספים לאדם

אחר בישראל ואותו אדם ידאג שהמשפחה בעזה תקבל סכום זהה. המשיב ביצע את עסקאות העברת הכספים חרף

העובדה כי חשד בעניין בטחוני הקשור לארגון החמאס וכי האדם אליו העביר את הכסף פועל בשליחות הארגון ויעשה

שימוש בכסף לקידום מטרותיו.



2. עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בדיון מיום 19.11.17 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אולם העלה טענות באשר למודעות המשיב לעבירות המיוחסות לו. לגופו של עניין טען בשים לב לנתוניו של המשיב ולמיוחס לו ניתן לשקול את שחרורו בחלופה מתאימה. מקום בו טען כי קיימת חלופה אפשרית בתוך תחומי ישראל, ביקש כי המשיב יישלח לשם קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו.

מנגד עמדה המבקשת על בקשתה להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים. הפנתה לחשש לשיבוש הליכי משפט, נוכח היותו תושב השטחים. עוד טענה למסוכנותו תוך שהפנתה לעובדות כתב האישום, אשר נוגעות בסוגיה ביטחונית. דיון והכרעה:

3. לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, מצאתי לשלוח את המשיב לשם קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו. ראשית אציין כי לא מצאתי במסגרת החלטה זו להתייחס כלל לסוגיות אותן העלה ב"כ המשיב אודות מודעות המשיב לביצוע העבירות. די לי בשלב זה לציין כי עפ"י בקשת המעצר הודה המשיב בעבירות המיוחסות לו ואף ב"כ הסכים לקיומן של ראיות לכאורה (הגם שכאמור העלה טענות בדבר המודעות). טענות אלו של המשיב דינן להיבחן ע"י המותב אשר ידון בתיק העיקרי ולא בשלב המעצר ובעת בחינת הראיות הלכאוריות.

לגופם של דברים, כבר נקבע בפסיקה כי בעבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל יש משום מסוכנות אינהרנטית לביטחון הציבור:

"בבחינת למעלה מן הצורך, אציין את זאת. אין חולק כי הנטל להוכחת מסוכנותו של נאשם, במסגרת הליכי מעצר, רובץ לפתחה של המדינה. ואולם, הימצאותם של שוהים בלתי חוקיים בתחומי ישראל, היא תופעה שיש בה משום מסוכנות אינהרנטית לציבור אזרחי ישראל, קל וחומר באקלים הביטחוני בו מצויה המדינה." (ראו בש"פ 4253/17 אימאן דבש נ' מדינת ישראל, 18.6.17 (להלן: פרשת דבש)).

יתירה מכך, מקום בו המדובר במשיב שהינו תושב השטחים, אשר נכנס שלא כדין לתחומי מדינת ישראל, יש קושי בבחינת חלופת מעצר בעניינו, כאשר לעניין זה נקבע בפרשת דבש:



"עוד אוסיף, כי ככל שעסקינן בתושבת האזור, האפשרות להורות על חלופת מעצר בתוך שטחי ישראל מעוררת קושי, הנובע מכך שבית המשפט מתיר למעשה לנאשם לשהות באופן בלתי חוקי בישראל. לפיכך, נקבע בפסיקה, כי חלופה מסוג זה תתאפשר במקרים נדירים ויוצאי דופן, בהם קיימת מניעה מלהחזיר את הנאשם לשטחי הרשות הפלסטינית, וככל שביכולתו להבטיח כי מדובר בחלופה ראויה שתבטיח פיקוח הדוק (בש"פ 6781/13 קונדוס נ' מדינת ישראל (4.11.2013) (להלן: עניין קונדוס); וראו גם בש"פ 743/15 פלוני נ' מדינת ישראל (22.2.2015); בש"פ 3797/15 פלוני נ' מדינת ישראל (11.6.2015)). גם האפשרות לשחרורה של המבקשת לחלופת מעצר בתחומי הרשות הפלסטינית, הגם שהיא אפשרית, מעלה חשש מפני הימלטות מן הדין, משום שרשויות אכיפת החוק הישראליות אינן פועלות באזור (עניין קונדוס, בפסקה 10-11). לאור חשש זה, והגם שאין בעובדה כי נאשם הוא תושב האזור כדי להצדיק, מניה וביה, מעצר עד תום ההליכים, הרי ש"המגורים באזור כן מהווים שיקול רלוונטי - אחד מני כמה - ביחס לשאלה של חלופת מעצר" (שם; וראו גם בש"פ 873/14 קנדיל נ' מדינת ישראל (10.2.2014), בפסקה 23, וההפניות המובאות שם).

עם זאת בפסיקה כבר נקבע כי בנתונים אלו אין כדי לקבוע כי לא ניתן להורות על שחרור במקרים המתאימים. עמדה על הדברים כב' השופטת ארבל בבש"פ 6781/13 מוחמד קונדוס נ' מדינת ישראל, (4.11.13):

"אם כן, אפשרות ההימלטות מן הדין הינה שיקול בעל משקל, אך אין היא עומדת לבדה ואין היא, כשלעצמה, יכולה להכריע את שאלת השחרור לחלופת מעצר. עצם היותו של נאשם תושב האזור אינה מונעת את אפשרות שחרורו לחלופת מעצר, וזאת כאשר ניתן להבטיח את התייצבותו בהפקדת כספים ובביטחונות משמעותיים אחרים (ראו למשל: פרשת צבאח; בש"פ 6339/03 הנ"ל; בש"פ 3136/06 עטיר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.4.06); בש"פ 5017/99 סעאדה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.8.99)). עמדה זו מקובלת גם עליי. עצם העובדה שנאשם הוא תושב האזור אינה מצדיקה בפני עצמה את מעצרו עד תום ההליכים מקום שבאותן נסיבות היה תושב ישראלי משתחרר לחלופת מעצר. יחד עם זאת, מגורים באזור מהווים שיקול רלוונטי - אחד מני כמה - ביחס לשאלה של חלופת מעצר.

...

שיקול מרכזי נוגע לעבירות המיוחסות לנאשם - האם מיוחסת לו אך עבירה בגין עצם הכניסה לישראל שלא כדין, או שמא מיוחסות לו גם עבירות נלוות. אין דומה מי שביצע עבירה של שהיה בלתי חוקית לבדה, למי שביצע לכאורה, בנוסף לשהייה הבלתי חוקית בישראל, גם עבירות אחרות...

...

כאשר מדובר במי שאין לחובתו עבר פלילי מכביד - ובכלל זה כאשר אין מדובר במי שלחובתו הרשעות רבות קודמות בעבירות של שהיה בישראל שלא כדין, וכאשר העבירה היחידה המיוחסת לו היא של שהיה בלתי-חוקית בישראל, אני סבורה כי ניתן להורות על שחרור לחלופת מעצר באזור, ולהבטיח את ההתייצבות לדין בהפקדה כספית ובערובות כספיות משמעותיות (ראו למשל: בש"פ 9193/99 הנ"ל; בש"פ 1023/97 אלאטרש נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.2.97)). ככל שמדובר במי שביצע עבירות חמורות יותר לצד הכניסה שלא כדין לישראל; ככל שמדובר במי שלחובתו עבר פלילי מכביד; וככל שמדובר במי ששוחרר בעבר בערובה, לא התייצב למשפטו ובהמשך נעצר שוב בגין שהיה בלתי חוקית בישראל, בין אם לצד עבירות נוספות, בין אם כעבירה עצמאית - יקשה להורות על שחרור לחלופת מעצר באזור."



בעניינו, אין למשיב כל עבר פלילי קודם בכל עבירה שהיא, כולל כניסה בלתי חוקית לישראל. אכן למשיב מיוחסות במסגרת תיק זה עבירות של הלבנת הון ופעולה אסורה ברכוש עפ"י החוק למניעת טרור, אולם עפ"י החומר בעניינו דומה לכאורה ומבלי לקבוע מסמרות בעניין, כי פעולות אלו בוצעו במסגרת ניסיון כנה להעביר כסף לבני משפחתו המצויים בעזה ולא תוך ניסיון חד וברור לביצוע עבירות ביטחוניות. מסקנה זו מתחזקת נוכח העובדה שהמשיב מצוי בתחומי מדינת ישראל עוד משנת 2011 (הגם שבאופן לא חוקי כאמור) ולא נטען כי במהלך כל השנים ביצע כל עבירה פלילית, לא כל שכן ביטחונית.

אציין עוד, כי נתתי דעתי למצבו הרפואי של המשיב, כפי שנטען על ידי בא כוחו במהלך טיעונו בפניי. 4. בנסיבות אלו ומקום בו ב"כ המשיב הציע חלופה אפשרית בתוך תחומי מדינת ישראל, דומני כי ניתן לאפשר לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, אשר ייתן דעתו למסוכנות הנשקפת ממנו ולמידת האמון שאפשר לתת בו, בחלופה ובמפקחים אשר יוצגו. שירות המבחן אף ייתן דעתו לאפשרות מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני. יודגש, כי אין בשליחת המשיב לקבלת תסקיר מעצר בעניינו, כדי לקבוע עמדה כלשהי אודות ההחלטה שתינתן לאחר קבלת התסקיר.

5. בהינתן האמור, הנני מורה לשירות המבחן להמציא תסקיר מעצר בעניינו של המשיב לא יאוחר מיום 26/12/17.

6. אני קובע את המשך הדיון בעניינו של המשיב ליום 27/12/17 שעה 12:00.

ניתנה והודעה היום ד' כסלו תשע"ח, 22/11/2017 במעמד הנוכחים.